

[Ninn-Hansen.]

en løsning, der blev trykket ned over hovedet på os. Det er altså det, man vil have, forstår jeg.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg synes ikke, det er rigtigt at fremstille det på den måde, at alle arbejder mod hinanden, for i virkeligheden er det jo sådan, at på en lang, lang række punkter arbejder arbejdsgiverorganisationer og de faglige organisationer i god forståelse med hinanden og når til et godt resultat.

Jeg vil gerne spørge hr. Ninn-Hansen, om ikke det kunne have indgået som en overvejelse, at ved at etablere et sådant organ som det, man foreslår her, kommer man til at fjerne ansvarsholdningen, ja, man kan meget let komme til, at det hele bliver mere diffust, det bliver jo et statsligt organ oven på organisationerne. Det er ikke rimeligt at komme her og fremstille det på den måde, at når det går i stå på arbejdsmarkedet, er det folketinget, der skal gribe ind. Det ved vi jo at vi gør her i folketinget. Der er jo ingen regeringer, der så hyppigt har grebet ind som socialdemokratiske regeringer, og så skal det da også rent oplysningsmæssigt føjes til, at de rent statistisk har haft regeringsmagten længere end vi andre.

Men selv om man ikke griber direkte ind i en overenskomstsituation, sker der jo det, at ved den politiske, økonomiske politik, vi tilrettelægger her i folketinget, justerer vi. Hvis f. eks. et arbejdsmarkedsforlig er for dyrt, ved vi jo, hvordan det går med skattepolitik og andre ting bagefter, hvordan man tager fat på det.

Jeg lægger altså navnlig vægt på dette, at hvis man får et sådant organ, kan der meget let ske en flygtigtigelse af ansvaret. Og jeg har altså tillid til, at arbejdsmarkedets parter — det gælder alle organisationerne — har en fornemmelse af ansvarsforpligtelse. Jeg synes, det går på en forholdsvis udmærket måde, sådan som vi har organiseret det, og jeg er betænkelig ved at skyde et statsligt organ ind som et mellemlid.

Henning Philipsen (SF):

Hr. Ninn-Hansen postulerede, syntes jeg, at hvis man ikke er enig med ham, ønsker man et samfund, hvor alle modarbejder alle. Jeg synes, det er en urimelig påstand; den

er så meget mere urimelig, som der er visse historiske kendsgerninger, man ganske enkelt ikke kan se bort fra. De historiske kendsgerninger er jo, at dér, hvor modsætningerne er, det er i det samfund, vi lever i, i spørgsmålet om dem, der besidder noget, og dem, der ikke har noget, dem, der ikke ejer andet end deres arbejdskraft at sælge. Det er det, vi normalt plejer at karakterisere som et klassesamfund, og dette samfund er et klassesamfund, al den stund det er opbygget på de principper; her er ganske enkelt et modsætningsforhold, som i visse tilfælde i overenskomstsituationer kan betyde, at man kan afslutte overenskomster mellem disse to bestanddele af det samfund, vi lever i.

Men der er også en anden ting, som er lige så vigtig, og det er, at vi i visse overenskomstsituationer kan risikere, at det slår ud i konflikt. Og når man taler om at modarbejde hinanden, er det ikke kun et spørgsmål om folketingets respekt for indgåede overenskomster, men i lige så høj grad — og det er det, jeg mener, dette forslag ville underminere, hvis det blev vedtaget — respekten for dette, at man kan etablere lovlige konflikter i dette land. Det synes jeg er nok så vigtigt, og det kan aldeles ikke lades ud af betragtning, heller ikke med en bemærkning om hr. Knud Jespersen og andre, som måtte stå i nærheden af ham — jeg har mere opfattelsen af, hr. Knud Jespersen står i nærheden af mig, men det kan vi jo drille hinanden med en anden gang. Men det går bare ikke, for det er ganske enkelt således, at hvis man ikke vil respektere lovligt etablerede konflikter, så sætter man simpelt hen det demokrati, som man gerne — det tror jeg — vil forsvare, ud af funktion, og det ville man efter min opfattelse gøre, hvis dette forslag blev vedtaget.

Knud Jespersen (DKP):

Ja, man kan jo godt diskutere, hvem der står tættest ved hinanden, men den gruppe, vi har i EF-Parlamentet, den hedder kommunister og beslægtede, så jeg synes ikke, hr. Ninn-Hansen havde så meget uret i denne side af sagen. Lad det nu ligge.

Det, der derimod er nok så interessant, er hr. Ninn-Hansens ræsonneringer om, at vi skulle ville tilstræbe et samfund af alle mod alle. Hr. Ninn-Hansen ved jo, at ethvert